

Greeting from the U.S. Embassy in Kyiv

On behalf of the entire U.S. Embassy community, I want to commend the Fulbright Program in Ukraine on yet another successful year. Over the past twelve months we have witnessed the realization of many of Senator J. William Fulbright's ideals through the efforts and labors of both American and Ukrainian Fulbrighters. During this period we also experienced profound loss with the deaths of two American scholars.

The Fulbright Program exists, of course, in order to promote research in a broad spectrum of academic disciplines, to support the free exchange of ideas among Americans and Ukrainians, and, as a result of jointly grappling with problems and arguing about ideas, to develop a deeper, if not quite perfect, understanding of one other.

Senator Fulbright once said:

“We must learn to explore all of the options and possibilities that confront us in a complex and rapidly changing world. We must learn to welcome rather than fear the voices of dissent. We must dare to think about ‘unthinkable things,’ because when things become ‘unthinkable,’ thinking stops and actions become mindless.”

In other words, everything is fair game. There are no forbidden or sacrosanct topics. Examination of difficult or controversial topics is not just accepted, but expected. Intellectual debate and artistic expression should provoke us and broaden our minds and experience, not make us feel content or satisfied with the status quo.

The 11th annual alumni conference in October/November 2008, covering the topic of “Identity and Memory in Post-Soviet Ukraine,” was just one example of the intellectual fortitude of the Fulbright community, coming at a particularly sensitive time, falling so soon after the summer conflict in Georgia. Likewise, in March 2009, Prof. Lawrence Chalmers of the National Defense University gave an important lecture on “NATO, Ukraine and the Problems of Regional Security.”

The roundtable discussion in February of this year at the Club of the Cabinet of Ministers on the topic of lobbying in Ukraine pushed forward past efforts by the Fulbright community to promote greater transparency and accountability in Ukrainian society. And American photojournalist Michael Forster Rothbart's “Inside Chernobyl: Those Who Stayed” photo exhibit in Taras Shevchenko Park reminds us all of the unfinished business related to perhaps the worst ecological disaster in world history, as well as the indomitable human spirit.

Professor Thomas Hubka's lectures on the architecture of wooden synagogues in western Ukraine similarly reminds us of the loss of life and the erasing of a culture that occurred as a result of the Nazi occupation during the Second World War. I should add that the Embassy will be funding the translation of the book *Shoah in Ukraine* (eds. Ray Brandon and Wendy Lower) into Ukrainian, to help this country understand a forgotten chapter in its own history.

Indeed, 2009 will mark the 70th anniversary of the start of the Second World War in Europe, an historical event whose effects and repercussions – the Holocaust, the development of weapons of mass destruction, the redrawing of the boundaries of the continent, the establishment of the Iron Curtain -- have shaped the course of world history. By the time of the publication of this yearbook, the Fulbright Program will have already sponsored an exciting conference on the issue of the Second World War and Ukrainian historical consciousness, with participation by two dozen organizations and scholars from 12 countries.

And in early November, we will mark 20 years since the fall of the Berlin Wall, and thus the symbolic collapse of the Soviet system, ushering in of an era of new possibilities, as well as new challenges and struggles for the peoples of the Eastern Bloc. This too will no doubt provide fodder for further debate within the Fulbright community.

I also wanted to comment briefly on the passing of two recent Fulbrighters from the United States. Mina Brees had intended to return to the Institute of International Relations at Taras Shevchenko National University in the spring of next year. She had been an enthusiastic professional and she will be sorely missed. The knowledge she has passed on to her Ukrainian students, however, will be her lasting legacy. We further mourn the loss of political scientist Bob Zimmerman, who challenged his students to answer the question “What is Ukraine?” during his two years at Tavriya National University in Crimea. We will miss his booming voice, the excitement he brought to the classroom, and his humanity.

Finally, I should mention that the Fulbright Program is but one element in the larger universe of U.S. Government-funded exchange programs of students, scholars and professionals from all walks of life who leave the comfort of their homes and familiarity of their usual existence to spend time, perhaps a few weeks, maybe a year or more, in a foreign land. I want to salute all those Ukrainians and Americans who took part in this effort, recognizing that they have played – and will continue to play – a key role in expanding mutual understanding between our two peoples, separated by a vast ocean, but united by an adherence to democratic ideals and a commitment to make this world a better place.

Christopher Fitzgerald
*Counselor for Public Affairs
of the U.S. Embassy in Kyiv, Ukraine*

Від імені усієї спільноти Посольства США я хотів би побажати Програмі імені Фулбрайта в Україні успішного року. Упродовж минулих дванадцяти місяців ми стали свідками успішного втілення багатьох ідеалів сенатора Вільяма Фулбрайта завдяки зусиллям та роботі американських й українських учених, які брали участь у Програмі.

Програма імені Фулбрайта існує для того, щоб сприяти дослідженню широкого спектру академічних дисциплін, вільному обміну ідей між американцями та українцями. Через спільне вирішення проблем та обговорення ідей вона має на меті досягти, якщо й не ідеального, то хоча б глибшого взаєморозуміння.

Колись сенатор Фулбрайт сказав: «Ми мусимо знати передумови та першопричини конфронтації, що існують у цьому складному та мінливому світі. Ми мусимо навчитися радіти протилежним точкам зору, не боятися протиріч. Ми мусимо наважитися думати про неможливі речі, адже, коли думка про неможливі речі гасне, дії стають марними».

Іншими словами, це чесна гра, у якій не існує заборонених або недоторканих напрямів для наукового пошуку. Дослідження важких та суперечливих тем не тільки позитивно сприймається, а й заохочується. Інтелектуальна дискусія та артистична експресія розвиватиме наш розум, робитиме нас мудрішими, спонукатиме не обмежуватися лише тим досвідом, який у нас є.

XI щорічна конференція випускників «Ідентичність та пам'ять у пострадянській Україні», що відбулася у жовтні-листопаді 2008 року, була одним з багатьох яскравих прикладів інтелектуальної міці фулбрайтівської спільноти. Подія проходила у досить вразливий період, невдовзі після конфлікту у Грузії. Згодом, у березні 2009 року, за сприяння Програми імені Фулбрайта, професор Університету національної безпеки США Лоуренс Чалмер прочитав у Києві лекцію на тему «НАТО, Україна та проблеми регіональної безпеки».

Наступним важливим заходом, до організації і проведення якого долучилися Програма імені Фулбрайта, став круглий стіл у Кабінеті Міністрів України. Дискусія про впровадження інституту лобізму в Україні спонукала фулбрайтівську спільноту активніше пропагувати принципи прозорості

діяльності влади та її підзвітності суспільству. А фотовиставка американського журналіста Майкла Форстера Ротбарта «Чорнобиль зсередини. Життя продовжується», що була розгорнута у парку імені Тараса Шевченка, нагадала усім нам про найстрашнішу екологічну катастрофу за всю історію людства та неприборканий людський дух.

Лекції Томаса Губки про архітектуру дерев'яних синагог у Західній Україні спонукали вкотре замислитись над нищенням життя та культури в період німецької окупації за часів Другої світової війни. Принагідно хочу зазначити, що Посольство фінансуватиме переклад книги «Голокост в Україні» (редактори Рей Брендон та Уенді Лоуер) українською мовою, аби допомогти Україні зрозуміти цей забутий період у житті свого народу.

2009 рік ознаменує 70-у річницю початку Другої світової війни в Європі. Відлуння тих історичних подій, що відбулися під час війни, – голокост, створення зброї масового знищення, переміщення кордонів, залізна завеса – формували перебіг історії світу. Коли річник буде опубліковано, Програма імені Фулбрайта вже проведе масштабну конференцію про Другу світову війну та історичну свідомість України. В ній братиме участь близько двадцяти організацій та науковці з 12 країн.

А на початку листопада ми відзначатимемо 20 років падіння Берлінської стіни, символічного колапсу радянської системи та становлення ери нових можливостей, водночас появи інших викликів часу до представників Східного блоку. Ця тема, безсумнівно, буде цікавою для обговорення фулбрайтівською спільнотою.

Мені також хотілося б сказати декілька слів про тих американських учених, яких з нами вже немає. Майна Бріз мала намір повернутися до Інституту міжнародних відносин Київського національного університету імені Тараса Шевченка навесні наступного року. Вона була прекрасним професіоналом та ентузіастом, її нам дуже не вистачатиме. Пам'ять про неї житиме в душах українських студентів, яким вона передавала свої знання. Ми також глибоко сумуємо через втрату Роберта Зіммермана, який упродовж двох років викладання в Таврійському національному університеті в Криму вдало заохочував інтерес своїх студентів до навчання та спонукав їх глибше замислитися над питанням «Що таке Україна?» Нам бракуватиме його бадьорого голосу та зворушливої атмосфери, яку він створював під час лекцій.

Насамкінець хочу підкреслити, що Програма імені Фулбрайта є одним з елементів ширшого спектру програм міжнародних обмінів, фінансованих урядом США і призначених для студентів, науковців та фахівців – представників різних сфер суспільства. Фулбрайтівці без вагань залишають комфорт своїх домівок, усталене життя, звичне середовище, переїжджають до іншої країни на місяці або й на рік для досягнення викладацьких та дослідницьких цілей. Висловлюю щиру повагу усім українцям та американцям, які беруть участь у проектах Програми імені Фулбрайта. Ці люди відіграють ключову роль у сприянні взаєморозумінню двох народів, розділених океаном, але об'єднаних вірністю демократичним ідеалам та бажанням змінити світ на краще.

Кристофер Фітцджеральд,

*радник з питань преси, освіти та культури
Посольства США в Україні*